

РЕШЕНИЕ 712

Гр. София 11.11.2013г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТЪРГОВСКО ОТДЕЛЕНИЕ, VI-13
състав, в закрито заседание на двадесети и седми март две хиляди и
тринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: НЕЙКО НЕЙКОВ

като разгледа докладваното от съдия Нейков дело по несъстоятелност №
9131 по описа за 2012г. И ЗА ДА СЕ ПРОИЗНЕСЕ, ВЗЕ ПРЕДВИД:

Производството по делото е образувано по молба с правно основание
чл.625 вр. чл. 607 "а", ал. 2, във вр. чл. 742 от ТЗ.

Постъпила е молба от „МОНОЛИТ” АД, ЕИК 111000846 чрез адв.
Иван Тосков с искане за откриване на производство по несъстоятелност и
обявяване на свръхзадължеността на „МРАМОР - БЕРКСТОН” АД, ЕИК
821178989, със седалище и адрес на управление гр. София, район „Овча
купел”, ж.к.„Овча Купел” № 1, бл.525, вх.Г, ет.6, ап.107. Както в молбата,
така и в хода на производството, се поддържат твърдения, че молителят-
кредитор има изискуемо вземане от длъжника „МРАМОР-БЕРКСТОН” АД
по договор за търговска продажба. По силата на договора, молителят е
предал на „МРАМОР - БЕРКСТОН” АД стоки, необходими за осъществяване
на търговската му дейност, срещу задължение на длъжника да ги заплати.
Ответното дружество е извършило частични плащания, като към момента на
депозиране на молбата по чл. 625 от ТЗ, дължимата сума е в размер на 173
458.51 лева.

Молителят „МОНОЛИТ” АД твърди, че ответното дружество е било
предмет на приватизационна сделка, като същото е придобито със
задължения към Държавата в размер на 3 100 000лв. и 1 392 000 долара. През
годините, след сключване на приватизационния договор, тези задължения не
само, че не са били погасявани от ответника, но техният размер се е
увеличавал с прибавяне на дължимите лихви и неустойки. Вследствие на
финансовата криза и неблагоприятната икономическа обстановка,
финансовият резултат на дружеството намалява драстично, като ответникът
не изпълнява задълженията си по вече сключени договори със свои

контрагенти и продължава да влошава финансовото си състояние. Молителят счита, че затрудненията на ответника са трайни и продължителни, а имуществото му е недостатъчно за покриване на задълженията му. Моли съда, да се открие производство по несъстоятелност по отношение на „МРАМОР - БЕРКСТОН“ АД, да се обяви свръхзадължеността, като за начална дата на свръхзадължеността следва да се обяви 31.12.2006г.

Ответникът „МРАМОР-БЕРКСТОН“ АД в писмения си отговор, признава наличието и размера на задължения към „МОНОЛИТ“ АД по описаните в молбата фактури. Вследствие на финансовата криза и неблагоприятната икономическа обстановка, същото изпитва финансови затруднения, изпълнява със забава задълженията си към свои контрагенти, образувани са и изпълнителни производства срещу дружеството.

Като кредитор по делото е конституирано дружеството „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД. Молителят твърди, че ответното дружество е неплатежоспособно, тъй като не е в състояние да погаси свои изискуеми парични задължения към банката, дължими по следните търговски сделки, а именно:

„ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД има изискуемо вземане към „МРАМОР - БЕРКСТОН“ АД по запис на заповед от 12.05.2011г., издаден от дружеството „ГЕО-КАР“ ЕООД, с който същото дружество се е задължило неотменимо и безусловно да заплати на банката сумата от 3151680 евро, ведно с годишната лихва върху тази сума в размер на 7 %, считано от датата на издаване на записа на заповед. Задължението по записа на заповед е авалирано от ответника „МРАМОР - БЕРКСТОН“ АД.

„ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД има вземане към „МРАМОР-БЕРКСТОН“ АД по договор за предоставяне на инвестиционен кредит № 100-901/27.10.2009г., сключен между банката от една страна и дружеството „ГЕО-КАР“ ЕООД, в качеството на кредитополучател от друга страна. С договор за поръчителство от 27.11.2009г. и последващи анекси към него, ответникът „МРАМОР - БЕРКСТОН“ АД се е задължил да отговаря като поръчител солидарно с „ГЕО-КАР“ ЕООД за задълженията на кредитополучателя по договор за банков кредит № 100-901/27.10.2009г. Към момента на депозиране на молбата по чл. 629, ал. 4 от ТЗ, дължимите и неплатени по договор за банков кредит № 100-901/27.10.2009г. суми са следните: главница в размер на 1793266.13 евро, договорна лихва за периода 21.06.2012г.09.01.2013г. в размер на 21759.09 евро, законна лихва за периода

15.08.2012г.-09.01.2013г. в размер на 74777.51 евро, разноси в размер на 162269.26 лева.

„ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД има вземане към „МРАМОР - БЕРКСТОН“ АД по договор за банков кредит № 100-687/12.12.2007г., сключен между банката от една страна и дружеството „ГЕО-КАР“ЕООД, в качеството на кредитополучател от друга страна. С договор за поръчителство от 26.11.2009г. и последващи анекси към него, ответникът „МРАМОР - БЕРКСТОН“ АД се е задължил да отговаря като поръчител солидарно с „ГЕО-КАР“ЕООД за задълженията на кредитополучателя по договор за банков кредит № 100-687/12.12.2007г. Към момента на депозиране на молбата по чл. 629, ал. 4 от ТЗ, дължимите и неплатени по договор за банков кредит № 100-687/12.12.2007г. суми са следните: главница в размер на 2959507.77 евро, договорна лихва за периода 21.02.2012г.09.01.2013г. в размер на 421550.86 евро, законна лихва за периода 15.08.2012г.-09.01.2013г. в размер на 22192.06 евро, разноси в размер на 67847.27 лева.

За обезпечаване на вземанията по горепосочените договори за банков кредит, ответното дружество е учредило договорни ипотечи в полза на банката върху собствения си недвижим имот, находящ се в гр. Берковица, ведно с намиращите се в него сгради.

Присъединилият се кредитор „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД счита, че ответникът е неплатежоспособен, тъй като към 31.12.2011г. размера на краткосрочните му задължения, неколkokратно надхвърля размера на краткосрочните активи на дружеството. Моли съда да обяви неплатежоспособността на „МРАМОР - БЕРКСТОН“ АД като за начална дата сочи 31.12.2011г, да открие производство по несъстоятелност по отношение на ответника, да назначи временен синдик на дружеството и да определи дата на първо събрание на кредиторите.

По молбата на присъединилия се кредитор „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, ответника не взема становище.

Съдът като обсъди представените по делото доказателства и доводите на страните, приема за утановено от фактическа и правна страна следното:

Съгласно представените по делото удостоверения за актуален правен статут на молителите и ответника, както и след извършена служебна справка в търговския регистър, безспорно се установи, че страните по делото са търговски дружества.

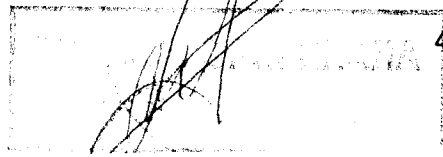
От представените от молителя „МОНОЛИТ“ АД писмени доказателства, както и липсата на направени от ответника възражения относно твърдения факт на неизпълнение на задължения по договор за търговска продажба, съдът приема за безспорно установено наличието на изискуемо вземане на „МОНОЛИТ“ АД по договор за търговска продажба към ответника в общ размер на 173 458.51 лв.

По делото не са представени доказателства ответното дружество да е погасило претендираните от молителя изискуеми вземания по договор за търговска продажба. Напротив същото не оспорва твърдените от молителя факти, добавя, че изпитва финансови затруднения. С оглед горното съдът приема, че ответникът признава вземанията на молителя „МОНОЛИТ“ АД по договор за търговска продажба.

От друга страна, сключеният между молителя „МОНОЛИТ“ АД и ответника договор за търговска продажба, по своя характер се явяват абсолютна търговска сделка. С оглед изложеното настоящата инстанция приема, че в полза на молителя-кредитор срещу ответника съществува изискуемо парично задължение по търговска сделка и същия се явява активно легитимиран по молбата по чл. 625 от ТЗ.

При преценката дали длъжникът е в състояние на свръхзадължнялост, съдът изхожда от следното: Свръхзадължеността е обективно състояние на съответния търговец-длъжник, съществуващо независимо, във и преди производството по несъстоятелност. Свръхзадължеността е специфично за дружествата на капитала, основание за откриване производство по несъстоятелност. Ответникът е капиталово дружество и като такова попада в кръга на лицата, по отношение на които може да бъде открито производство по несъстоятелност на основание свръхзадълженост. За разлика от неплатежоспособността, за да е налице свръхзадълженост не е необходимо задълженията на ответното ООД да са станали изискуеми, но те трябва да са съществуващи /Решение № 655 от 23.02.2006 г. на ВКС по т. д. № 103/2005 г., I т. о., ТК/.

Съгласно чл. 742, ал. 1 вр. чл. 607а, ал. 2 от ТЗ, свръхзадълженост на капиталово дружество /АД, ООД или КДА/ е налице, ако имуществото на дружеството не е достатъчно, за да покрие паричните му задължения. След като всички парични задължения на капиталовото дружество надвишават по размер стойността на неговите активи /в какъвто тесен смисъл следва да се разбира термина "имущество"/, то е налице това специфично основание за откриване спрямо него на производство по несъстоятелност.

В заключението на съдебно-счетоводната експертиза, прието от настоящата инстанция, е посочено, че дружеството-длъжник не може с наличното си имущество да покрие задълженията към кредиторите си, тъй като е декапитализирано, активите му са по-малко от пасивите, собственият капитал от пасива на баланса е отрицателна величина, тъй като загубите натрупани от текущата и предходни години превишава стойността на основния капитал и резервите. Този извод на експертизата е обоснован и компетентен и съдът го възприема.

За изследвания период 2006г-2012г. коефициентите на финансова автономност и задлъжнялост на дружеството длъжник са отрицателна величина при норматив 0.33. Коефициентите на финансова автономност и задлъжнялост изразяват финансовата независимост на предприятието от неговите кредитори и възможността да посреща дългосрочните си задължения. Собственият капитал на предприятието следва да бъде минимум $\frac{1}{3}$ от всички негови задължения, за да осигури нормално разплащане за дълъг период от време. Така изчисления коефициент на финансова автономност показва, че през целия анализиран период, дружеството е декапитализирано и финансово е изцяло зависимо от кредиторите си.

Вещото лице дава заключение и за показателите за рентабилност, изразяващи възможността на предприятието да възстанови направените разходи и да реализира чист доход под формата на печалба, т.е. определят степента на доходност на капитала. От направените изчисления е видно, че през изследвания период 2006г.-2012г., дружеството нерентабилно е използвало и привлечения капитал, като през целия период е формирало загуба от основната си дейност. Коефициентите за рентабилност са отрицателна величина, което сочи, че дружеството длъжник не може да възстанови направените разходи т.е. няма рентабилност.

С оглед на икономическото състояние на ответното дружество, съдът намира, че то е изпаднало в състояние на свръхзадълженост. Съобразно чл. 742 от ТЗ търговското дружество е свръхзадължено, когато неговото налично имущество е недостатъчно да покрие паричните му задължения. За да се прецени дали длъжникът е изпаднал в състояние на свръхзадълженост от значение е, да се прецени обстоятелството дали той е в състояние да покрие паричните си задължения спрямо всички кредитори, а не само спрямо молителя. Не може да се преценява единствено пазарната цена на материалните активи като показател за определяне на действителното икономическо състояние на длъжника и на възможността му да покрие задълженията към всичките си кредитори. Пазарната цена на материалните

активи, притежавани от дружеството не е сигурна величина. Освен това тя не е намерила израз в счетоводния баланс на дружеството. Пазарната цена зависи от конюнктурата на пазара и е възможно да не може да бъде реализирана. Ето защо не може да се преценява единствено пазарната цена на материалните активи като показател за определяне на действителното икономическо състояние на длъжника и на възможността му да покрие задълженията към всичките си кредитори. В случай че, с реализирането на всичките си активи по пазарната им стойност ответното дружество би покрило задълженията към кредиторите, това означава, че задълженията ще се покрият само при пълното осребряване на активите, т. е. при прекратяване дейността на предприятието. Но чл. 742 от ТЗ има предвид възможност на търговеца с наличните си активи да покрие задълженията към всичките си кредитори, но без да се прекратява дейността. При прекратяване на дейността дружеството няма да може да реализира финансови резултати, поради което няма да бъде в състояние да погасява задълженията си.

С оглед констатациите на вещото лице по приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза, следва извода, че длъжникът не е в състояние с наличното си имущество да покрие паричните си задължения към всички кредитори, т. е. той е в състояние на свръхзадълженост. Това състояние съгласно разпоредбата на чл. 742 от ТЗ е основание за откриване производство по несъстоятелност по отношение на ответното дружество. Относно определянето на началната дата на свръхзадължеността, съдът се позовава изцяло на изчисленията на вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза, с оглед на което, като така следва да бъде определена 31.12.2006г.

Предвид осъществяването на състава на чл. 630, ал. 1 от ТЗ и липса на пречки по чл. 631 от ТЗ, молбата по чл. 625 във вр. чл. 607 "а", ал. 2 от ТЗ за откриване на производство по несъстоятелност на основание свръхзадълженост, предявена от кредитора „МОНОЛИТ” АД, следва да бъде уважена.

Относно твърдяното от молителя „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ” АД наличие на неплатежоспособност на длъжника по смисъла на чл. 608, ал. 1 ТЗ: Неплатежоспособността е обективно състояние. Тя е свързана с невъзможността на длъжника да изпълнява своите изискуеми парични задължения. Спирането на плащанията от страна на длъжника трябва да се дължи на липсата на краткосрочни активи с достатъчна степен на активност да покрият краткосрочните му задължения. Неплатежоспособността е фактическо състояние на длъжника, което не зависи от волята му и което се изразява в липсата на налични парични средства, с които да изпълни

Видно от заключението на изслушаната съдебно-счетоводна експертиза /задача № 5/ само за периода 2006г. и 2007г. длъжникът не е бил в състояние с краткотрайните си активи да покрие краткосрочните си задължения, а през останалия период 2008г-2012г. дружеството е в състояние с краткотрайните си активи да покрие краткосрочните си задължения.

С оглед горния извод, съдът счита за ненужно да обследва наличието на останалите кумулативни материалноправни предпоставки, установени от разпоредбите на чл. 608 и чл. 629, ал. 4 по молбата на присъединилия се кредитор „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД.

РЕШИ:

ОПРЕДЕЛЯ началната й дата 31.12.2006г.

НАЗНАЧАВА ЗА ВРЕМЕНЕН СИНДИК ДАНИЕЛА СЕРГЕЕВА
КУЦЕВА, с адрес: гр.София ул. „Цар Калоян” № 6, хотел Рила, офис 211,
моб. тел. 0888 344 275, вписана в Списъка на лицата, които могат да бъдат
назначавани за синдици, утвърден от Министъра на правосъдието със
Заповед № ЛС-04-462 публ. в ДВ бр.52/29.06.2007г. с месечно

ДВ 0р.52/29.0р.200/Г, с

възнаграждение в размер на 1500лв, като определя срок за встъпване три дни от съобщението.

ДОПУСКА обезпечение чрез налагане на запор и възбрана върху имуществото на „МРАМОР- БЕРКСТОН“ АД, ЕИК 821178989, със седалище и адрес на управление: гр. София, район „Овча купел“, ж.к. „Овча Купел“ № 1, бл.525, вх.Г, ет.6, ап.107.

ОПРЕДЕЛЯ дата на първото събрание на кредиторите на 29.05. 2013г. от 11.00часа.

РЕШЕНИЕТО подлежи на вписване в Търговския регистър, воден от Агенция по вписванията, на основание чл.622 от ТЗ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в седем дневен срок от вписването му в Търговския регистър.

РЕШЕНИЕТО подлежи на незабавно изпълнение.

РЕШЕНИЕТО да се впише в книгата по чл. 634 от ТЗ.

СЪДИЯ:

